

Ev-aile dengesini kurabilmiş bir işkadını
NG Hotels&Resorts CEO'su

Hediye Güral Gür

İki küçük çocuğu olmasına karşın NG Hotels&Resorts otel zincirini başarıyla yöneten, iş hayatıyla aile hayatını dengeli bir şekilde yürüten bir kadın NG Hotels&Resorts İcra Kurulu Başkanı Hediye Güral Gür. Working Mother olarak, kadın ve anne bakışını otel konseptine de yansıtmış olan Gür'ün evine konuk olduk.

RÖPORTAJ: ŞENGÜL DURUCU

Kütahya Porselen'in kurucusu, Türkiye'nin başarılı işadamlarından olan babası Nafi Güral'ın nasihatlerini kendine motto edinmiş örnek bir işkadını Hediye Güral Gür. "Örnek bir işkadını" sıfatı öylesine söylenmiş bir söz değil. NG Hotels&Resorts İcra Kurulu Başkanı olarak grubun turizm yatırımlarından sorumlu olan Hediye Güral Gür, anneliği de başarıyla yürütüyor. Bora (7) ve Elâ (3) adlı iki küçük çocuğu olmasına karşın işinin başından ayrılmayan hatta yeni yatırımlar yapmaktan geri durmayan cesur bir kadın o. 2005'te Kütahya'da Güral Harlek Thermal Resort&SPA'nın; 2008'de Sapanca'da Güral Sapanca Wellness&Convention'in, 2012 yılında ise Afyon'daki Güral Afyon Wellness&Convention'in açılışını yapan grubun konseptinde gelenekselle modern anlayışı ustaca harmanlayan Güral Gür, turizme bir kadın ve anne dokunuşu getiriyor.

Bir süredir NG Hotels&Resorts otel zincirinin yatırımlarından sorumlusunuz. Büyümeye devam edecek misiniz, böyle bir planınız var mı?

Turizm yatırımlarında büyümeyi düşünüyoruz. Kütahya, Sapanca ve Afyon'daki otellerimizin yanı sıra İstanbul'da da bir şehir oteli hazırlığı içerisindeyiz. Bu otelimiz tabii ki yine bizden esintilerle süslediğimiz SPA konseptinde olacak; ağırlıklı olarak iş ve toplantı oteli olarak kullanılabilir diye düşünüyoruz.

NG Güral Sapanca, Türkiye'nin yedi kalite belgesine sahip tek oteli. Bu başarıda kadın titizliğinin de büyük payı vardır şüphesiz. Çocuklu aileler için yarattığınız farklılıklardan bahsedebilir misiniz?

Sapanca'daki otelle ben ilgileniyorum. Kalite ise bizim çok önem verdiğimiz, olmazsa olmaz kriterlerimizden. Verdiğimiz hizmette ve çalıştığımız insanlarda kaliteyi yüksek tutmak; bizim hem misyonumuz hem de misafirlerimize karşı yükümlülüğümüz. Dolayısıyla bu alanda aldığımız eğitim ve danışmanlığın yanı sıra kendi içimizde yaptığımız görüşmeler de hep kalite odaklı. Bu hassasiyet, misafirlerimizin memnuniyeti olarak dönüyor bize. Böylece doğru bir iş yaptığımızın farkına varmış oluyoruz. Elbette otelde bir kadın eli değmesinin önemli fark yarattığını düşünüyorum. Çünkü otelinize gelenleri müşteri gibi değil, evinize gelmiş bir misafir gibi görüyorsunuz. Ve tabii kadın misafirperverliği de kendini her zaman hissettiriyor. Turizm özellikle tatil odaklıysa detaylar çok daha fazla öne çıkıyor. İş otellerinde böyle

değil; akşam giriş, sabah çıkış yapılıyor. Dolayısıyla oteli çok fazla yaşayamıyor misafirler. Ancak, Afyon ve Sapanca'daki otellerimizde olduğu gibi otel içinde uzun saatler geçirildiğinde, detaylara bakılınca göze çarpıyor kadın inceliği. Genellikle Türk aileler geliyor otelimize ama bazen yabancı ziyaretçilerimiz de oluyor. Biz kendimiz de çocuklu bir aile olduğumuz için çocuklar bizim otelimizin de vazgeçilmez. Konseptimizi de hep bunun üstüne yoğunlaştırdık. Çocuklu ailelerin rahat edebilmesi bizim için çok önemli. Çocuklar mutlu olduğunda aileleri mutlu edebilmemiz de kolaylaşıyor. Çünkü gözü arkada kalmıyor. Mini Club ve otel içindeki diğer aktiviteler çocuğa yönelik olduğu için, gelen çocuklar çok mutlu. Aile çocuğunun mutlu olduğu yerde olmak istiyor. Dolayısıyla çocuklu misafirlerimiz tekrar tekrar geliyor. Sapanca'da doğa çok ön plana çıkıyor. Afyon'da ise misafirlerimizi, termal ve çocuklar için kaydırak oluşu cezbediyor. Biz de kendimizi "çocuk dostu otel" olarak tanımlıyoruz ve bu anlayışla devam etmeyi düşünüyoruz. Yakın bölgelerden özellikle Sakarya'nın sanayi şehri olması sebebiyle şirketlerin yabancı misafirleri de otelimizde konaklıyor.

Otelinizdeki kadın çalışan sayısı nedir? Kadınların çalışma hayatına daha çok katılması için Kütahya, Afyon ve Sapanca'da ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz?

Orta ve alt kademede görev yapan kadın çalışanlarımız mutlaka var ama tesislerimizin geneline baktığımızda çok sayıda üst düzey yönetici yok; henüz arzu edilen seviyede değil diyebiliriz.

Özel olarak bir kreşimiz yok ama ihtiyaç dahilinde, çalışanlarımızın çocukları otelimizin mini kulübünde vakit geçirebiliyor. Zaten bizim sektörümüz diğerlerinden farklı; herkesin tatil dönemi, bizim için çalışma zamanı. Bizim yani turizm sektöründekilerin hafta sonu yok. Herkesin bayram tatiline çıktığı dönemde biz çalışıyoruz. Dolayısıyla kadın çalışanlarımız da erkek çalışanlarımız da yaşantılarını buna göre planlıyor. Zaten sektöre girerken bunu kabul ederek girmiş oluyorsunuz.

Hepimiz için geçerli bu. Tabii ki doğum izinlerinde ve özel dönemlerinde, elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyoruz arkadaşlarımıza.

Nafi Güral Eğitim Vakfı çatısı altında yürüttüğünüz sosyal sorumluluk faaliyetlerinden söz eder misiniz? Kadınlara ve çocuklara yönelik eğitim ve destek projeleri de var mı faaliyetleriniz arasında?

Sosyal sorumluluk bizim ailemizin çok önem verdiği konulardan biri. Rahmetli dedem ve babaannem de elle-

BİR TURİZMCİNİN GÖZÜNDEN ÇOCUKLARLA TATİL YAPMAK...

Çocuklarla her yere gitmek mümkün değil, dolayısıyla otelimizin misafirleri gibi ben de çocuklarla rahat edeceğim yerleri tercih ediyorum. Çocuğun rahat edebileceği oteli seçerken tesisin deniz kenarı olup olmadığı hatta plajın taş mı kum mu olduğu bile önem kazanıyor. Onlarla nerede rahat olacaksak öyle planlıyoruz tatilimizi. Uzun uzun tatil yapamıyoruz zaten. Eşimle, ikimizin de işlerinin müsait olduğu bir dönemi denk getirmek kolay olmuyor. Bu sene biz iki kere tatile çıkabildik; birinde eşim ve ben, diğerinde ise çocuklarla birlikte.

rinden geldiğince etraflarına yardımda bulunmaya çalışan insanlardı. Şimdi bu misyon babama ve anneme geçti. Onlardan da biz devralmaya çalışıyoruz. Özellikle eğitimle ilgili projelere elimizden geldiğince katkıda bulunmaya çalışıyoruz. Önceleri tüm bunları parça parça yapıyorduk. Yaklaşık 3 sene önce Nafi Güral Eğitim Vakfı'nı kurduk ve bu tür faaliyetleri tek çatı altında topladık. Bu vakıf vasıtasıyla okullar yapıyor, öğrencilere burs veriyoruz. Yakın zaman önce rahmetli babaannemin adına bir cami

yaptırdık. Engelliler için çalışan derneklerle birlikte tekerlekli sandalye yardımı yapıyoruz. Bunları sadece biz yapmıyoruz etrafımızdaki hayırseverleri de örgütlemeye çalışıyoruz. Herkes parça parça bir şeyler yapmaya çalışıyor. Bazen de insanlar sunmak istediği katkıyı hangi adrese yönlendireceğini bilmiyor. Desteğe ihtiyacı olanlar ve yardımseverler arasında bir nevi köprü oluyoruz aslında. Çevremizi, özellikle Ramazan ayına denk gelecek şekilde organize ediyoruz. Yardımlarımız bütün bir

“İşe bebeğimle birlikte gidiyordum. Bebeğim yan odada uyurken ben diğer odada toplantılarımı, görüşmelerimi yapıyordum. İhtiyaç halinde çağırıyorlardı beni; bebeğin beslenmesi gerektiğinde vs...”

yıl boyunca devam ediyor. “Yardım” da dememek lazım aslında bunlar bizler için birer insanlık borcu. Yarın kimin neye ihtiyacı olacağını kimse bilmiyor aslında. Dolayısıyla da biz hem kendimiz hem de yakınlarımızı bu anlamda harekete geçirmeye çalışıyoruz.

“KARİYER UĞRUNA ÇOCUĞU İHMAL ETMEK DOĞRU DEĞİL”

İş hayatında yükselmek ve öne çıkmak isteyen kadınlara ne gibi önerileriniz var; neler yapmalılar? Özellikle çalışan anneler kendilerini nasıl geliştirebilirler?

Anne olmak insanın hayatını derinden etkileyen bir değişiklik. Hiçbir zaman kadının annelik öncesi hayatıyla anne olduktan sonraki hayatı aynı olmuyor. Sorumluluklar çok artıyor. Dolayısıyla da özellikle doğumun ilk zamanlarında iş hayatının sekteye uğradığını düşünüyorum. Bende de, kardeşlerimde de böyle oldu. Ne kadar yoğunlaşmaya çalışırsanız çalışın, evde sizi bekleyen bir yavrunuz var. Dolayısıyla da öncelikler değişiyor. Kariyerim çok önemli diyerek çocuğunu ihmal etmenin doğru olmadığına inanıyorum. Çünkü kariyer nasıl olsa oluyor. Yeter ki siz

planlı çalışın, hedeflerinizi doğru koyun ve planlarınızı uyun. Plansız yaşayıp biraz işinize, biraz çocuğunuza bakıp “aman nasıl olursa olsun” dersiniz bir süre sonra bocalamaya başlıyorsunuz. Tabii ki her şey tamamıyla –kendi açımdan söylediğimde– mükemmel olmayabiliyor. Çünkü belli bir zamanı akılcı bir şekilde bölüştürmek zorundasınız. Ben doğumdan sonra, açıkçası babamın patronum olmasının da verdiği rahatlıkla, önceliği çocuklarıma verdim. İşim sonrasında geldi. Çocuğunuzun büyüttükten sonra da işinize konsantre olup, planlı çalışmanız çok önemli. Kendinizi gösterebilmek için paralanmanız gerekmiyor. Eğer siz bir değer yaratıyorsanız karşınızdaki insanlar bunu mutlaka görüyor, algılıyor ve karşılığını veriyor.

İçinde bulunduğunuz bu yoğun tempo içinde kendinize vakit ayırabiliyor musunuz?

Kendime özel bir vakit ayırmam çok mümkün olmuyor. Özellikle seyahat dönemlerimde çocuklardan çok ayrı kaldığım için döndüğümde onlarla daha çok beraber olmaya gayret gösteriyorum. Bu dengede kendime, işime, eşime ve çocuklarıma gerçekten kaliteli zaman ayırmaya çalışıyorum.

Hobileriniz var mı?

Yakın geçmişe kadar annemle birlikte çıkar, mağaza mağaza dolaşır, büyük keyif alarak antika toplardık. Şimdi yine fırsat buldukça antikacıları dolaşıyoruz. Onun dışın-da benim şahsıma özel en büyük hobim kitap okumak. Çocuklardan önce daha çok okuyabiliyordum, kendime çok daha fazla zaman ayırabiliyordum. Şimdi sadece günün belli zamanlarında, özellikle de geceleri okuyabiliyorum. Bunun dışında seyahati ve farklı kültürleri tanımaya çok seviyorum. Ama bu da tabii ki eskiden olduğu kadar rahatlıkla yapabildiğim bir şey değil.

"EVDE BEN İYİ, BABA İSE KÖTÜ POLİSİ OYNUYOR"**İki kardeş birbirleriyle nasıl geçiyor, neler yapıyorlar? Hobileri, özel yetenekleri var mı; nasıl keşfettiniz?**

Açıkçası şu ara çok iyi anlaşmıyorlar. Kızımın üstünde, üç yaşının verdiği bir asilik var. Cinsiyetinin henüz ayırdına varamadığından kendini erkek zannettiği hatta abiyi kendine rakip gördüğü bile oluyor. Haliyle oğlum da aynı şekilde. İkisinin arasındaki dengeyi sağlamam çok kolay olmuyor. Kötü polis olarak babayı seçtik. Bense daha çok iyi polisim. Aralarını bulmaya çalışıyoruz açıkçası. Oğlumun uzaya merakı var; bu konuda kitaplar okuyor. Müthiş bir hafızası var. Beraber kitap okuyoruz; okuduklarımızı ben unutuyorum, o unutmuyor. Sanata da çok meraklı ama ne kadar yetenekli pek bilmiyorum. Kızım henüz çok küçük olduğu için ön plana çıkan bir yeteneği yok. Ama ikisinden birinin bir müzik aleti çalmasını çok istiyorum. Babam da bizim için hep

"Ben çalamadım sizden birisi çalsın..." derdi. Bizde yetenek yokmuş ki yapamadık. Yakın zaman önce kızım baleye merak sarar gibi oldu. Böyle bir hevesi var, bu sene onun için böyle bir şey planlıyorum.

Aileniz çok demokratik bir yapıya sahipmiş; herkes, kariyer yolunda ne yapaca-

ğına kendisi karar vermiş. Siz şu anda aile şirketi için de üst düzey yöneticisiniz. İşinizi de çok seviyorsunuz ancak şu alanda da ilerleyebilirdim dediğiniz bir meslek dalı var mı?

Meslek olarak "keşke şunu yapsaydım" dediğim bir şey yok. Ama uluslararası ilişkiler mezunu biri olarak okuldaki

"BAŞARILI KADIN İŞ-EV DENGESİNİ KURABİLEN KADINDIR"

Kadını, "kadın" ve "iş kadını" olarak ayırmak çok doğru değil. Bence başarılı kadın; iş hayatı-özel hayat-sosyal hayat dengesini kurabilen kadındır. İnsanın bunların üçünü dengelemesi, kendinden de özel hayatından da feragat etmemesi lazım. Çünkü iyi örnekler olduğu kadar kötü örnekler de görüyoruz etrafımızda. Kendini çocuklarına adıyor, elini eteğini her şeyden çekiyor. Sonra da bir bakıyor ki çocuklar büyümüş, çekmiş gitmiş; iş hayatı ise mazide kalmış. Dolayısıyla hepsini dengede tutmak, bence en önemli başarı.

dönemlerde hep bir diplomat olmayı arzu etmiştim. Hem kendi işimizin olması hem de diplomatlığın iyi bir yere gelmek için uzun uğraşlar gerektirmesi nedeniyle bu isteğimden vazgeçtim. Pişman olduğum şey mas-tırımı Amerika'da değil de Türkiye'de yapmış olmam. Keşke Amerika'ya gitseydim diye içimden geçiririm hep.

Bu yoğun tempo içinde ilk çocuğunuzu yapmaya nasıl karar verdiniz? Hayatınızda özel bir dönem beklediniz mi?

Eşim Özgür'le 14 yaşından beri tanıştığımız için -ikimiz de lisedeydik- evlilik sürecine giden yolda çok rahattık; birbirimizi iyi tanıyorduk çünkü. Dolayısıyla çocuk için beklemeye ihtiyaç duymadık. Evlendikten iki sene sonra ilk bebeğimizi yaptık. Aslında her şey zamanla ve zamanı gelince de kendiliğinden oldu. Tıpkı evlilik gibi çocuk için de önceden planlayıp "işte şimdi" diyerek hareket etmedik. Süreç, zaman içinde gelişti.

Hamileliğiniz süresince çalıştınız mı? Doğumdan işe döndüğünüz dönemde neler yaşadığınız?

Doğuma kadar çalıştım; oğlum Bora 40 günlük olduktan sonra da işe gidip gelmeye başladım. Bu dönemde tabii ki tüm gün çalışmadım; bu noktada insanın kendi işinin yarattığı avantajı da belirtmeden geçemeyeceğim. İşe bebeğimle birlikte gidiyordum. Bebeğim yan odada uyurken ben diğer odada toplantılarımı, görüşmelerimi yapıyordum. İhtiyaç halinde çağırıyorlardı beni; bebeğin beslenmesi gerektiğinde vs... Ancak ikinci hamileliğim zor-du. Tam o dönemde domuz gribi çıktı. Hem hastalıktan korunmak için hem de

CEO'NUN BİR GÜNÜ...

Yedi gibi kalkıyorum. Özellikle okul döneminde biraz daha erken uyanıyorum. Çocukları okula hazırlama telaşı, işe hazırlık, toplantılar, işe gidiş-dönüş derken gün geçiyor. Gece de maksimum 24.00 gibi yatmaya çalışıyorum. Çünkü o dengeyi kaçırdığım zaman hem çocuklar açısından hem de benim açımdan zor bir dönem oluyor. Dolayısıyla güne yedide başlamak, günün verimliliği açısından da çok önemli.

yaşadığım birtakım sıkıntılar nedeniyle ikinci bebekte işten biraz daha uzak kaldım. Kızım Ela 2010 yılında dünyaya geldi.

Babanız hep "Sakin şımarmayın, kendinizi kimseden üstün görmeyin" dermiş. Sizi böyle yetiştirmiş. Siz çocuklarınızı yetiştirirken nelere dikkat ediyorsunuz?

Günümüzde çocuk yetiştirmenin, eskisine nazaran daha zor olduğunu düşünüyorum. Bilgi kaynağı çok fazlaştı. Bizim jenerasyon biraz daha saf bir çocukluk yaşadı. Bize ne öğretilirse, ne verilirse onu alan bir jenerasyonduk biz. Fakat şimdi sizin verdiğiniz eğitimin üstüne, televizyon ve internette öğrendiği şeyler de ekleniyor. Bu mecralar inanılmaz bir bilgi kaynağı. Çocuğu dış etkilerden koruyup istediğiniz eğitimi verebilmeniz çok da kolay olmuyor. Tabii ki ailemizden gördüğümüzü çocuklarımızı aşılamaya çalışıyoruz ama zamanın getirdiği belli değişiklikler de var. Biz bayramlık kıyafet nedir, bilerek büyüdük. Ama zamane çocuklarına sürekli bir şeyler alındığı için, bu duyguyu bilmeden büyüyorlar. Bizim zamanımızda hakikaten her şey sınırlıydı, kısıtlıydı; oyuncak bile senede birkaç kere alınırdı, çünkü yoktu zaten. Ama şimdi öyle değil. Ben almıyorum; dostlarımız, sevenlerimiz alıp getiriyor. Olmasını istediğimden çok daha fazla

oyuncakları var. Ülkenin ve teknolojinin gelişmişliği de bunda etkili... Bu kadar gelişmişliğin içinde "bir gün olmayabilir"i öğretmek hiç de kolay değil ama çalışıyoruz.

Özellikle babanız Nafi Bey çocuklarla baş başa tatile çıkmayı çok seviyormuş...

Evet, hep birlikte minimum 4 gün tatil yapıyorlar ki akılda kalıcı olsun. Babam, torunları geçmişe dönüp baktığında dede ve anneyle geçirilmiş çok güzel günleri olduğunu hatırlarlar istiyor. Bu dede-torun tatili olmaktan çıkıp aile tatiline dönüşmesin diye, anne-babalar bu tatile katılmıyor. En son bu kış babam, 5 erkek torunuyla birlikte tatile çıktı ve Finlandiya'ya gitti. Babam bu tatiller için, akılda kalma ihtimali daha yüksek olsun diye orijinal yerler tercih ediyor. Gerçekten de unutulmaz bir tatil yaptılar; çok mutlu ve keyifli döndüler oradan. Oğlum özellikle dedesine çok düşkün. Birlikte vakit geçirmekten büyük keyif alıyorlar. Bu sene yine farklı bir şey yaptılar; 5 erkek çocuk, fabrikanın farklı departmanlarında staj yaptı. Bu şekilde onlara "para kolay kazanılmıyor"u anlatmak istedik. İş hayatının ve çalışmanın ne olduğunu bu yaşta öğrenmelerini istiyoruz. Babam bunu, daha ilkokul çağındayken bize de yapmıştı. Şimdi de torunlarına yapıyor.

Yakın zaman önce okullar açıldı. Oğlunuz okula alıştı mı?

Her çocuk gibi Bora da "Keşke tatil hiç bitmese" diyor. Okul döneminde de devamlı, "Tatil ne zaman başlayacak" diye soruyor. Tatilin bitişiyle stres ve heyecan da başladı. Okulda çok ödev veriliyor çocuklara açıkçası. Bu da çocukta strese sebep oluyor tabii. Allahtan sınıf öğretmenini çok seviyor; tek tesellim bu. Öğretmenine kavuştuğu için duyduğu mutluluk, okula gitme isteğini artırıyor.

Evin en çok hangi alanında vakit geçiriyorsunuz?

Yaz geldiği gibi bahçeye çıkıyoruz desem yanlış olmaz. Biz ailece bahçe ortamlarını ve açık havada olmayı seviyoruz. Sabah kahvaltıları, akşam yemekleri, akşam oturmaları hep bahçede... Havalara ısınır ısınmaz, hırkalarımızla bile olsa mutlaka bahçeye çıkıyoruz. Ailece çok sık bir araya geliyoruz; özellikle de pazar kahvaltılarında. Çoluk çocuk, anneanne, dede; çok keyifli oluyor. Zaman zaman eşim de bize katılıyor ama o benim kadar bahçe insanı değil.

Hangi oyunları oynuyorsunuz birlikte? Eşiniz de size katılıyor mu?

Açıkçası çok klasik oyunlar oynamıyoruz hep beraber. Babayla oynamaktan en çok keyif aldıkları oyun iPad oyunları. Eğer deniz kenarındaysak mutlaka babalarıyla balık tutuyorlar.

"Mutfak, aile için önemli bir alan"

Mutfakçı çok seviyorum; burada vakit geçirmeyi, bir şeyler yapmayı... Ancak "her gün yemek yapıyorum, mutfaktayım" diyemem. Genelde akşam eve gelişim geç saatleri buluyor. O saate kadar da evdeki yardımcıları yemeği yapmış oluyorlar. Ancak özel günlerde, misafirim gelmişse, hafta sonu evdeysen ve vaktim uygunsa girip bir şeyler yapmayı seviyorum; özellikle de zeytinyağlıları. Pasta-börek de çok seviyorum ancak kilo problemi olduğu için çok sık da yapmamaya çalışıyorum. Çünkü çocuklara yapıyor bahanesiyle eşim ve ben yiyoruz onları. Eşim de yemek yapmayı sever ama ayda yılda bir, belki yapar belki yapmaz. Beraber yemek yapamıyoruz çünkü o yemek yaparken etrafında kimseyi istemiyor. Yemek yapmak bir terapi yöntemi bizim için. Çocuklarla beraber mutfaka girmek çok keyifli... Hem zamanın paylaşılması hem de renkli aktiviteler yapmak açısından mutfak önemli bir alan.